

som jo sidder i FN's Sikkerhedsråd p.t. – havde der så ikke været nogle konsekvenser? Jeg synes, jeg har fornemmet hele vejen i denne debat, hvor Socialdemokratiet har været på vildspor, at bare det havde været et fuldstændig enigt Sikkerhedsråd bag den vurdering, som Socialdemokratiet lægger til grund, havde der ikke været nogle problemer, og krigen ville være kommet uanset hvad. Havde der ikke været nogle konsekvenser i forhold til det, som hr. Frank Jensen har været oppe at fremlægge?

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Op og ned i denne sag er jo, at Danmark er isoleret. Danmark er jo isoleret fra vores nærmeste naboer, Norge som NATO-land, Sverige og muligvis også Finland – det er lidt uafklaret på grund af den finske regeringsdannelse – isoleret fra vore naboer i syd og fra vore nærmeste partnere i EU.

Venstre, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti burde lade være med at skabe det billede, at den linje, som Socialdemokratiet står på, er en linje, som har isoleret os. Vi føler os på verdenssamfundets linje, vi føler os fuldstændig i overensstemmelse med vore nærmeste naboer, så lad være med at komme og sige, at det er os der svigter.

Er NATO samlet? Nej, NATO er dybt splittet. Ét er, at FN er det, og at FN nu bliver kørt langt agterud, men EU er også splittet. Jeg ved godt, at udenrigsministeren var til udenrigsministermøde i aftes, og jeg håber da, at skaderne ikke bliver så store og varige, så man ikke kan få samling igen. Vi står jo over for store beslutninger i fremtiden med konventet osv.

Vi har et ansvar, og statsministeren i Danmark har et kolossalt stort ansvar for, hvilken rolle Danmark spiller. Danmark kunne have spillet en anden rolle. Det kunne vi have gjort ved at holde fast i FN-sporet, og da amerikanerne ikke ville det og ville i krig, kunne vi have placeret os dér, hvor vi sammen med de nordiske lande kunne have fundet frem til et bidrag fra dansk side, som var et andet end et militært bidrag, men kunne være et humanitært bidrag.

Vi er glade for, at regeringen lægger op til et humanitært bidrag under krigshandlingerne. Vi kan forstå på beslutningsforslaget, at det drejer sig om et lægehold på tre personer, og muligvis kan de kobles til et felthospital, hvis andre lande byder på det. Det er jo ikke meget, men nuvel. Vi glæder os over de tilkendegivelser, og vi forventer,

at regeringen vil offentliggøre på et tidspunkt – det tilkommer ikke mig at gøre det – at man fra regeringens side også er indstillet på at gøre noget efterfølgende. Vi opfordrer regeringen til meget tidligt at indlede forhandlinger med Folketinget om, hvordan vi skal forholde os til de militære bidrag, som nødvendigvis stadig må være der, når krigshandlingerne er slut.

Vi ved alle sammen, at der skal være en militær tilstedeværelse i Irak, forventeligt i ganske, ganske mange år fremover. Skulle Venstre og De Konservative ikke spekulere på, om man ikke havde brug for at holde sammen med et bredt flertal i Folketinget om det? Venstre og De Konservative ved jo godt, hvor flygtig fru Pia Kjaersgaard og Dansk Folkeparti er, for det var de jo i Kosovosagen. Lad os se, om ikke Venstre og De Konservative får brug for, at der igen bliver samling her i Folketinget frem for splittelse. I hvert fald er det korrekt at sige, at den statsminister, Danmark har i øjeblikket, har isoleret os fra vores nærmeste naboer i denne sag.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Så er det fru Inger Støjberg og derefter hr. Søren Gade og hr. Troels Lund Poulsen.

(Kort bemærkning).

Inger Støjberg (V):

Jeg tilhører den store del af befolkningen, der har sovet rigtig skidt her på det sidste, for jeg står over for en utrolig tung beslutning. Men jeg står fuldstændig bag regeringens udmeldinger, for jeg har ikke et bedre alternativ over for en diktator, der undertrykker sit folk. Jeg har simpelt hen ikke et bedre alternativ.

Jeg vil ikke gøre mig skyldig i at træde et skridt tilbage og bare se på, at en diktator groft undertrykker demokrati og menneskerettigheder. Jeg ønsker ikke en krig, men jeg har ikke hørt og ikke set ét realistisk alternativ. Sandheden er jo, at Saddam Hussein ikke har villet samarbejde, og sandheden er jo også, at når Saddam Hussein nægter at samarbejde, er en måned mere ikke noget alternativ. Så giv os dog et bud på et reelt alternativ frem for at stå her og bortforklare Socialdemokratiets store, store svigt.

Kl. 12.35

(Kort bemærkning).

Søren Gade (V):

Hr. Frank Jensen talte om sin bekymring for eventuel præcedens ved en militær beslutning,